

Sygn. akt: III AUa 140/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Iwona Szybka

Sędziowie: SSA Jacek Zajączkowski (spr.)

SSO del. Anna Rodak

Protokolant: st.sekr.sądowy Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2014 r. w Łodzi

sprawy **R. D. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o emeryturę,

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt: V U 1026/13;

oddala apelację.

Sygn. akt : III AUa 140/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 grudnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił odwołanie R. D. (2) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. z dnia 13.06.2013r., którą to decyzją organ rentowy odmówił wnioskodawczyni ponownego rozpatrzenia uprawnień do emerytury argumentując, że nie dołączyła żadnych nowych dowodów mających wpływ na zmianę dotychczas zajmowanego stanowiska, wyrażonego w decyzji z dnia 10.07.2008r.

Powyższe orzeczenie poprzedziły następujące ustalenia faktyczne:

Wniosek R. D. (2) o prawo do emerytury z dnia 12.05.2008r. został rozpoznany przez organ rentowy decyzją z dnia 10.07.2008r. z wynikiem dla niej negatywnym. Odwołanie od powyższej decyzji Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił wyrokiem z dnia 24.09.2008r. - sygn.akt: V U 1435/08. Z pisemnych motywów tego rozstrzygnięcia wynika, że R. D. (2) nie spełniła wszystkich, ustawowych kryteriów wymaganych dla uzyskania prawa od dochodzonego świadczenia. Sąd Okręgowy stwierdził, że wnioskodawczyni nie legitymuje się wymaganym treścią art. 28 ustawy emerytalnej minimum 15 - to letnim okresem zatrudnienia. Apelacja odwołującej od powyższego wyroku została oddalona w konsekwencji uznania trafności stanowiska Sądu I instancji, także w zakresie odnoszącym się do ustalenia okresu składkowego, nieskładkowego i uzupełniającego, jakim legitymuje się skarżąca.

W odwołaniu od decyzji z 13.06.2013 roku pełnomocnik wnioskodawczyni, zaznaczył, że odwołująca nie kwestionuje dokonanych w trakcie postępowania przed organem rentowym, a następnie przed sądem ustaleń faktycznych, poza ustaleniem okresu uzupełniającego oraz okresu składkowego. W dalszej części odwołania zaprezentował sposób wyliczenia okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających dla zainteresowanej, który doprowadził do konkluzji, że odwołująca legitymuje się ponad 15 letnim stażem emerytalnym uprawniającym ją do emerytury z art. 28 ustawy emerytalnej

W tak ustalonych okolicznościach sprawy Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione. Sąd Okręgowy stwierdził, że spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do rozstrzygnięcia kwestii, czy organ rentowy prawidłowo odmówił wnioskodawczyni ponownego ustalenia prawa do emerytury w oparciu o art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Wskazując zatem na treść art. 114 ustawy emerytalnej Sąd Okręgowy zważył, że skarżąca, a w istocie reprezentujący ją pełnomocnik, we wniosku z dnia 03.06.2013r. o przyznanie emerytury oraz w dalszym toku postępowania, w tym odwoławczego przed Sądem, nie przedłożyła żadnych nowych dowodów, nie ujawniła okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji z dnia 10.07.2008r. Natomiast ponowne żądanie zostało oparte jedynie na pozostających w opozycji do dokonanych przez organ rentowy, a następnie Sądy obu instancji ustaleń, w przedmiocie stażu ubezpieczeniowego, i przedstawioną nieuprawnioną, na obecnym etapie postępowania polemiką, z ustawieniami dokonanymi w sprawie VU 1435/08.

Powyższe orzeczenie zaskarżyła apelacją wnioskodawczyni, fachowo reprezentowana, zarzucając naruszenie prawa materialnego tj.art.114 ust 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez błędną ich wykładnię i niewłaściwe ich zastosowanie, co doprowadziło do wadliwego przyjęcia, że nie zachodzą podstawy do wszczęcia postępowania w przedmiocie zmiany prawomocnej decyzji odmawiającej przyznania emerytury pomimo, że zgromadzony materiał dowodowy o tym nie przekonuje.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej wyrok, decyzji organu rentowego i przyznanie jej emerytury z zasądzeniem kosztów zastępstwa prawnego za obie instancje wg. norm prawem przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej go decyzji organu rentowego i przekazanie sprawy do organu rentowego do ponownego rozpatrzenia z przyznaniem kosztów zastępstwa prawnego za obie instancje wg. norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu skarżąca podniosła, iż dochodzi ustalenia faktycznego wymiaru okresów składkowych po zaliczeniu przez Sąd Okręgowy w Kaliszu w wyroku z dnia 24.09.2008 r. okresu od 19.10.1968 do 24.08.1972r jako pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, w konsekwencji którego ogólny okres ubezpieczenia wzrósłby z 13 lat, 5 m-cy, 28 dni do 15 lat 28 dni.

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonej nie zawiera uzasadnionych podstaw.

Przede wszystkim zważyć należy, że zakres postępowania w sprawach dotyczących ubezpieczeń społecznych, jest ograniczony do treści decyzji, od której wniesiono odwołanie. Przedmiotowa decyzja dotyczyła odmowy ponownego ustalenia prawa do emerytury i została wydana na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227, z późn. zm). W myśl tego przepisu prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

W ocenie Sądu Apelacyjnego uprawnione jest stwierdzenie Sądu pierwszej instancji, że w rozpoznawanej sprawie nie zostały przez skarżącą przedłożone żadne nowe dowody i nie ujawniono żadnych okoliczności istniejących przed

wydaniem uprzedniej decyzji w zakresie prawa do spornego świadczenia, a przede wszystkim ustaleń dotyczących stażu ubezpieczeniowego odwołującej.

Jak podniosła w apelacji skarżąca, spór w niniejszej sprawie sprowadza się do zaliczenia jej do stażu emerytalnego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 19.10.1968 do 24.08.1972r. Tymczasem zauważenia wymaga, że okres ten był uwzględniany w poprzednim postępowaniu i stanowił przedmiot oceny Sądów obu instancji. Z uzasadnień Sądów obu instancji, w tym Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 czerwca 2009 roku (sygn.akt III AUa 1205/08) wynika jednoznacznie, że powyższego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców nie było można w myśl art. 10 w/w ustawy zaliczyć w całości z uwagi na uwzględniony w tym okresie tj. od dnia 12 marca 1969 do dnia 11 marca 1972 roku okres nieskładkowy z tytułu urodzenia dziecka i sprawowania nad nim opieki do czasu ukończenia 3 roku życia.

Zatem, skoro sporny okres pracy wnioskodawczynie w gospodarstwie rolnym rodziców od 19.10.1968 do 24.08.1972r został objęty prawomocnym rozstrzygnięciem, nie było podstaw do merytorycznego ponownego obliczania stażu emerytalnego wnioskodawczynie w oparciu o tożsame okoliczności faktyczne.

W konsekwencji powyższego stwierdzenia, zarzuty apelacji w zakresie naruszenia przez Sąd pierwszej instancji prawa materialnego należało uznać za bezzasadne.

Z omówionych względów Sąd Apelacyjny oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c., jako pozbawioną uzasadnionych podstaw.